

blive spurte, og at de da overveje Sagen og indgive deres Indberetning til Kommissionen, finder jeg fuldt forsvarligt, men jeg spørger: Kan dette ogsaa foregaa, efter at Kommissionen har foretaget sin Forretning? Der staa Menighedsraadene egentlig helt paa uforstaaende Grund, de kunne ikke se, hvad der bør gøres, og hvad der skal gøres i Fremtiden. Der udnævnes jo af Stiftsøvrigheden en bygningskyndig Mand, og han maa undersøge Kirken og undersøge, hvad der skal sættes hen til Brug i en nærmere eller fjernere Fremtid.

Det ærede Medlem fra Frederiksborg fremdrog forleden en Kommissionsforretning fra Jetsmark, som den højtærede Minister ogsaa i Dag har omtalt, og hvor der ved en første Forretning var hensat en Sum af 12,200 Kr. Jeg kender ikke Forholdene der, men hvis Kirken ikke er i stort Forfald, hvis Kirkesynene have gjort deres Pligt, skulde jeg mene, at det maatte være en tilstrækkelig Sum til Kirkens Vedligeholdelse. Det kan være, at Kirkesynene i tidligere Aar have været forsømmelige, ellers er 12,200 Kr. ikke en lille Sum at lægge hen til en Kirkes Vedligeholdelse i Betragtning af, at naar vi bevilge Tilskud til ny Kirker, nøjes vi med en Vedligeholdelsessum paa et Par Tusinde Kr. De maa sikkert have været meget forsømmelige i deres Udsættelser i tidligere Tid, hvis en saadan Sum ikke er tilstrækkelig.

Men det er egentlig ikke denne Side af Sagen, jeg vilde tale om, da jeg er enig med det ærede Medlem i, at der bør sættes saa stor en Sum hen, at Kirkerne kunne holdes forsvarligt vedlige for den i al Fremtid. Men jeg har ønsket Ordet for at henvende mig til den højtærede Minister om et andet Forhold, for at der ikke paa visse Steder skal sættes for stor en Sum hen til Kirkers Vedligeholdelse. Vi vide, at der er Sogne, der eje deres egne Kirker, og ved Tiendeafløsningen skal Vedligeholdelsespligten ogsaa afløses, saa disse Kirker blive selvejende. Nu tror jeg, at Kommissionerne ere grumme forsigtige for ikke at sætte for lidt hen, paa den anden Side have de ikke noget imod at sætte meget hen. Naar Sognets Beboere agte at beholde deres Kirke, kunne de i Henhold til Tiendelovens § 25 møde ved Kommissionsforretningen, naar Halvdelen af Hartkornet er repræsenteret, med en Erklæring om, at de i Fremtiden ville have Ejendomsretten over Kirken og vedligeholde den. Men saa have de Tilbøjelighed til at faa en stor Sum sat hen til Vedligeholdelse, fordi Afløsningssummen for Kirke-

tienden er den Sum, som Vedligeholdelsessummen fastsættes til, og Staten betaler $\frac{7}{25}$ deraf. Naar der hensættes en Sum paa 25, ja, 30,000 Kr., tror jeg, alle maa indrømme, at det er alt for meget. Naar Staten betaler $\frac{7}{25}$ af disse 30,000 Kr., kan Kirken jo holdes vedlige i Fremtiden alene af Statens Bidrag. Det er Staten, der paa den Maade bliver blokket for en Kapital, og det finder jeg urimeligt. Jeg vil derfor henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at saadanne urimelige Vedligeholdessummer ikke bør fastsættes og godkendes af Ministeriet. Det er klart, at naar Kommunen saaledes kan faa 7—8—9,000 Kr. af Statskassen til at hensætte under Stiftsøvrighedens Bestyrelse og faar Renter deraf, kunne de holde Kirken vedlige, uden at de selv faa nogen som helst Udgift dertil. Jeg tror, at man flere Steder gaar frem paa den Maade for at faa hele Vedligeholdelsessummen ud af Statskassen, og det er dog ikke Meningen med Tiendeafløsningen.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre i Modsætning til dem, der have talt om, at der skal lægges store Vedligeholdelsessummer hen. De kunne ogsaa blive for store.

Dinesen: Hvad der nu blev fremført af det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave), falder i to Dele. For den ene Del af hans Ytringers Vedkommende giver han i Virkeligheden mig Ret i, hvad jeg har fremdraget. Om den anden Del, at Staten kunde komme til med Urette at betale en for stor Del ved Tiendeafløsningen, skal jeg ikke udtale mig. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke har rejst, og det kan være rigtigt, at det ærede Medlem ogsaa har fremdraget den Side af Sagen, saa at Ministeren kan faa Lejlighed til at tage den under Overvejelse. Deri behøver jeg formentlig ikke at blande mig. Jeg vil holde mig til den Side, jeg oprindeligt har draget frem, og jeg kan efter at have hørt den højtærede Ministers Udtalelser i Dag, for hvilke jeg takker, ikke andet end finde nogen Tilfredsstillelse ved at have rejst dette Spørgsmaal, om end det turde være for sent. Jeg er nemlig bange for, at hele dette Afløsnings-spørgsmaal er skredet for stærkt frem, saa at der er indtraadt for mange Tilfælde, hvor der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til Fremtiden. Men jeg finder, at de Ytringer, som det ærede Medlem for Odense Amts 7ende Valgkreds (Mads-Larsen) fremkom med, ere fuldt berettigede. Jeg kan